

გ ა დ ა წ ყ ვ ე ტ ი ლ ე ბ ა

საქართველოს სახელით

18. 02. 2019 წელი.

საჩხერე

საჩხერის რაიონული სასამართლო

სასამართლოს დასახელება

მოსამართლე: ივანე ყიფიანი

სხდომის მდივანი: ნათია ბერიძე

მოსარჩელე: შ.პ.ს. „-----ი“

წარმომადგენელი: ეკ----- ნო-----ე

მოპასუხე: ქე----- გო-----ე

დავის საგანი : ფულადი ვალდებულების შესრულება

აღწერილობითი ნაწილი:

1.სასარჩელო მოთხოვნა

ჭიათურის მაგისტრატ სასამართლოს სარჩელით მომართა მოსარჩელე - შ.პ.ს. „-----ი“-ს (ს/კ 4-----) წარმომადგენელმა, მოპასუხე - ქე----- გო-----ის (პ.№5-----) მიმართ, თანხის დაკისრების მოთხოვნით.

მოსარჩელე განმარტავს, რომ 2016 წლის 01 ნოემბერს შ.პ.ს. „-----ი“-სა და ქე----- გო-----ეს შორის ელექტრონული ფორმით დაიდო N4----- სესხის ხელშეკრულება, რომლის საფუძველზე, ქე----- გო-----ეზე გაიცა სესხი 400 ლარის ოდენობით 2016 წლის 01 დეკემბრამდე, შემდეგი პირობებით: მსესხებელი ვალდებული იყო სესხი-400 ლარი და მასზე დარიცხული სარგებელი- 77 ლარი დაებრუნებია 30 დღის განმავლობაში. რაც არ იქნა შესრულებული, აღნიშნულის გამო მსესხებელს ხელშეკრულების 7.4 პუნქტის

საფუძველზე დაეკისრა ერთჯერადი ჯარიმა 20 ლარის ოდენობით და ამავე ხელშეკრულების 7.5 პუნქტის საფუძველზე პირგასამტეხლო ყოველ ვადაგადაცილებულ დღეზე 1.5% -ის ოდენობით, რამაც შეადგინა 703 ლარი;

მსესხებლის მიერ ხელშეკრულება დაირღვა მიუხედავად არაერთი გაფრთხილებისა მსესხებელი დღემდე არ ასრულებს ნაკისრ ვალდებულებას, აღნიშნულის გამო, გამსესხებლის წინაშე მსესხებლის ფულადი ვალდებულება შეადგენს: სესხის ძირი თანხა 400 ლარი სარგებელი -77 ლარი, პირგასამტეხლო - 703 ლარი;

მოსარჩელე ითხოვს **ქე----- გო----ეს** შ.პ.ს. „-----ის“ სასარგებლოდ დაეკისროს 1200 ლარის გადახდა, საიდანაც სესხის ძირი თანხა შეადგენს 400 ლარს, სარგებელი -77 ლარს, პირგასამტეხლო 703 ლარს;

ასევე ითხოვს ხარჯების ანაზღაურებას სახელმწიფო ბაჟს 50 (ორმოცდაათი) ლარის ოდენობით და იურიდიული მომსახურების საფასურს 45 (ორმოცდახუთი) ლარის ოდენობით.

2. მოპასუხე მხარის პოზიცია

2.1. მოცემულ სარჩელზე მოპასუხე **ქე----- გო----ემ** შემოიტანა შესაგებელი, შესაგებლით მოპასუხე სარჩელს არ ცნობს უსაფუძვლობის გამო და განმარტავს, რომ საქართველოს მთავრობა ე.წ „შავ სიაში“ მყოფ პირებს, რომელთაც ბოლო ერთი წლის განმავლობაში არ უფიქსირდებათ არცერთი გადახდა და ამასთან ძირი თანხა არ აღემატება 2000 ლარს, ჩამოაწერს აღნიშნულ დავალიანებას, რითაც მოსარჩელის მოთხოვნა სრულად დაკმაყოფილდება, რის გამოც მოსარჩელის მოთხოვნა უსაფუძვლოა, ასევე შეუსაბამოდ მაღალია პირგასამტეხლოს ოდენობაც, რადგან მოსარჩელემ მიზანმიმართულად გაიყვანა დრო, რომ დაერიცხა რაც შეიძლება მეტი პირგასამტეხლოს თანხა;

ხოლო სასამართლოს მოსამზადებელ სხდომაზე მოპასუხე **ქე----- გო----ემ** სარჩელი ცნო მხოლოდ ძირი თანხის - 477 ლარის ნაწილში ე.ი.ძირი თანხა და სარგებელი.

3. ფაქტობრივი გარემოებები

3.1. უდავო ფაქტობრივი გარემოებები .

3.1.1. მხარეებს მიეცათ შესაძლებლობა დავის მორიგებით დასრულებისათვის, თუმცა მხარეები ვერ მორიგდნენ.

3.2. დადგენილი სადავო ფაქტობრივი გარემოებები

3.2.1. დადგენილია რომ შ.პ.ს., „-----“ რეგისტრირებულია 2013 წლის 11 ივნისს და მისი საიდენტიფიკაციო კოდია 4----- მისი იურიდიული მისამართია ქ. თბილისი ვაკე საბურთალოს რაიონი ვ----- მოპასუხე ქე----- გო-----ე ცხოვრობს ჭიათურის მუნიციპალიტეტის სოფელ ვ----- (პ.№5-----);

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- რეესტრის ამონაწერი (ს.ფ. 22)
- მხარეთა განმარტებები.

3.2.2. მოსარჩელის განმარტებით 2016 წლის 01 ნოემბერს შ.პ.ს. „-----“-სა და ქე----- გო-----ეს შორის ელექტრონული ფორმით დაიდო N4----- სესხის ხელშეკრულება, რომლის საფუძველზე, ქე----- გო-----ზე გაიცა სესხი 400 ლარის ოდენობით 2016 წლის 01 დეკემბრამდე, შემდეგი პირობებით: მსესხებელი ვალდებული იყო სესხი - 400 ლარი და მასზე დარიცხული სარგებელი- 77 ლარი დაებრუნებია 30 დღის განმავლობაში. რაც არ იქნა შესრულებული, აღნიშნულის გამო მსესხებელს ხელშეკრულების 7.4 პუნქტის საფუძველზე დაეკისრა ერთჯერადი ჯარიმა 20 ლარის ოდენობით და ამავე ხელშეკრულების 7.5 პუნქტის საფუძველზე პირგასამტეხლო ყოველ ვადაგადაცილებულ დღეზე 1.5% -ის ოდენობით, რამაც შეადგინა 703 ლარი;

მოსარჩელის მიერ წარმოდგენილი ხელშეკრულების შესაბამისად სესხის მისაღებად მსესხებელი გამსესხებლის კვებგვერდის გამოყენებით ავსებს სესხის განაცხადს, რომელშიც მითითებულია სასურველი სესხის ოდენობა და ვადა. სესხის განაცხადის შევსებით და ველის „ვადასტურებ, რომ გავცანი შ.პ.ს „-----ის“ ხელშეკრულებას და ვეთანხმები“ მონიშვნით მსესხებელი ადასტურებს, რომ გაეცნო წინამდებარე ხელშეკრულებისა და გამსესხებლის კვებგვერდზე განთავსებულ სახელშეკრულებო პირობებს, ეს პირობები მისთვის მისაღებია და იგი ავლენს სესხის ხელშეკრულების დადების ნებას ამ პირობებით.(აკეთებს ოფერტს).

იდენტიფიკაციის დასრულების შემდგომ გამსესხებელი იღებს გადაწყვეტილებას სესხის გაცემის თაობაზე. გამსესხებელი უფლებამოსილია, უარი თქვას სესხის გაცემაზე და აცნობოს ამის შესახებ მსესხებელს. გამსესხებელი არ არის ვალდებული დაასაბუთოს სესხის გაცემაზე უარის მიზეზები.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- საკრედიტო ხელშეკრულება(ს.ფ.13-21)
- მხარეთა განმარტებები.

3.2.3. ხელშეკრულებიდან გამომდინარე გამსესხებელი სესხის გაცემის შესახებ გადაწყვეტილების მიღებისას, მსესხებელს, მის მიერ მითითებული ელექტრონული ფოსტის მისამართზე უგზავნის ინფორმაციას სესხის არსებითი პირობების შესახებ და ახდენს სესხის თანხის მსესხებლის ანგარიშზე გადარიცხვას. გადარიცხვის მომენტიდან სესხი გაცემულად ითვლება.

მსესხებლის ანგარიშზე სესხის თანხის გადარიცხვას ახორციელებს შ.პ.ს. „-----
-----ი“;

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- განაცხადი და გადარიცხვის ქვითარი(ს.ფ.32-33)
- მხარეთა განმარტებები.

3.2.4. დადგენილია, რომ გარდა თანხის მიღებისა მოპასუხე მხარე ადასტურებს თანხის მიღებას ასევე ადასტურებს სარგებლის ვალდებულებას, თუმცა არ ადასტურებს ჯარიმისა და პირგასამტეხლოს შესახებ შეთანხმებას. ჯარიმისა და პირგასამტეხლოს პირობების შეთანხმების შესახებ მოპასუხის მიერ აღიარების ან რაიმე მტკიცებულებით დადასტურების შესახებ საქმეში რაიმე მტკიცებულება არ არსებობს.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- გადარიცხვის ქვითარი(ს.ფ.33)
- საქმის მასალები
- მხარეთა განმარტებები.

სამოტივაციო ნაწილი:

4. შემაჯამებელი სასამართლო დასკვნა

სასამართლო თვლის, რომ შ.პ.ს. „-----ი“-ს სარჩელი **ქე----- გო-----ის** მიმართ უნდა დაკმაყოფილდეს ნაწილობრივ, მხოლოდ იმ ნაწილში რომელშიც მოპასუხემ ცნო სარჩელი, კერძოდ 477 ლარის ნაწილში.

5. კანონები, რომლებითაც სასამართლომ იხელმძღვანელა

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 50-ე , 316-ე, 317-ე, 623-ე, 624-ე, 625-ე, მუხლებით

6. სამართლებრივი შეფასება

6.1. საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 50-ე მუხლის შესაბამისად გარიგება არის ცალმხრივი, ორმხრივი ან მრავალმხრივი ნების გამოვლენა, რომელიც

მიმართულია სამართლებრივი ურთიერთობის წარმოშობის, შეცვლის ან შეწყვეტისაკენ.

სამოქალაქო კოდექსის 316-ე მუხლის თანახმად ვალდებულების ძალით კრედიტორი უფლებამოსილია მოსთხოვოს მოვალეს რაიმე მოქმედების შესრულება.

სამოქალაქო კოდექსის 317-ე მუხლის შესაბამისად ვალდებულების წარმოშობისათვის აუცილებელია მონაწილეთა შორის ხელშეკრულება, გარდა იმ შემთხვევებისა როცა ვალდებულება წარმოიშობა ზიანის მიყენების (დელიქტის), უსაფუძვლო გამდიდრების ან კანონით გათვალისწინებული სხვა საფუძვლებიდან.

6.2. საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 102-ე მუხლის შესაბამისად თითოეულმა მხარემ უნდა დამტკიცოს გარემოებანი, რომლებზედაც იგი ამყარებს თავის მოთხოვნებსა და შესაგებელს. ამ გარემოებათა დამტკიცება შეიძლება თვით მხარეთა (მესამე პირთა) ახსნა-განმარტებით, მოწმეთა ჩვენებით, ფაქტების კონსტატაციის მასალებით, წერილობითი თუ ნივთიერი მტკიცებულებებითა და ექსპერტთა დასკვნებით. საქმის გარემოებები, რომლებიც კანონის თანახმად უნდა დადასტურდეს გარკვეული სახის მტკიცებულებებით, არ შეიძლება დადასტურდეს სხვა სახის მტკიცებულებებით.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 103-ე მუხლის შესაბამისად მტკიცებულებებს სასამართლოს წარუდგენენ მხარეები. სასამართლოს შეუძლია შესთავაზოს მხარეებს წარმოადგინონ დამატებითი მტკიცებულებები.

მოსარჩელის მტკიცებით მოსარჩელესა და მოპასუხეს შორის არსებობდა გარიგება, რომელიც მოპასუხის მიერ არ იქნა შესრულებული.

მოსარჩელის განმარტებით 2016 წლის 01 ნოემბერს შ.პ.ს. „-----“-სა და **ქე---**
--- გო--- შორის ელექტრონული ფორმით დაიდო N4----- სესხის ხელშეკრულება, რომლის საფუძველზე, **ქე----- გო---** გაიცა სესხი 400 ლარის ოდენობით 2016 წლის 01 დეკემბრამდე, შემდეგი პირობებით: მსესხებელი ვალდებული იყო სესხი-400 ლარი და მასზე დარიცხული სარგებელი- 77 ლარი დაებრუნებია 30 დღის განმავლობაში. რაც არ იქნა შესრულებული, აღნიშნულის გამო მსესხებელს ხელშეკრულების 7.4 პუნქტის საფუძველზე დაეკისრა ერთჯერადი ჯარიმა 20 ლარის ოდენობით და ამავე ხელშეკრულების 7.5 პუნქტის საფუძველზე პირგასამტეხლო ყოველ ვადაგადაცილებულ დღეზე 1.5% -ის ოდენობით, რამაც შეადგინა 703 ლარი;

მოსარჩელის მიერ წარმოდგენილი ხელშეკრულების შესაბამისად სესხის მისაღებად მსესხებელი გამსესხებლის კვებგვერდის გამოყენებით ავსებს

სესხის განაცხადს, რომელშიც მითითებულია სასურველი სესხის ოდენობა და ვადა. სესხის განაცხადის შევსებით და ველის „ვადასტურებ, რომ გავცანი შ.პ.ს „-----ის“ ხელშეკრულებას და ვეთანხმები“ მონიშვნით მსესხებელი ადასტურებს, რომ გაეცნო წინამდებარე ხელშეკრულებისა და გამსესხებლის ვებგვერდზე განთავსებულ სახელშეკრულებო პირობებს, ეს პირობები მისთვის მისაღებია და იგი ავლენს სესხის ხელშეკრულების დადების ნებას ამ პირობებით.(აკეთებს ოფერტს). მოპასუხე უარყოფს წერილობითი გარიგების არსებობის ფაქტს, თუმცა ცნობს ზეპირ გარიგებას 477 ლარის ნაწილში.

6.3.სამოქალაქო კოდექსის 623-ე მუხლის თანახმად ”სესხის ხელშეკრულებით გამსესხებელი საკუთრებაში გადასცემს მსესხებელს ფულს ან სხვა გვაროვნულ ნივთს, ხოლო მსესხებელი კისრულობს დააბრუნოს იმავე სახის, ხარისხისა და რაოდენობის ნივთი.”

სამოქალაქო კოდექსის 624-ე მუხლის თანახმად სესხის ხელშეკრულება იდება ზეპირად. მხარეთა შეთანხმებით შეიძლება გამოყენებულ იქნეს წერილობითი ფორმაც. ზეპირი ხელშეკრულების დროს მისი ნამდვილობა არ შეიძლება დადგინდეს მხოლოდ მოწმეთა ჩვენებებით.

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 625-ე მუხლის შესაბამისად მხარეთა შეთანხმებით სესხისათვის შეიძლება გათვალისწინებულ იქნეს პროცენტი.

6.4. განსახილველ შემთხვევაში, იმ სამართლებრივი შედეგის გათვალისწინებით, რისი მიღწევაც მოსარჩელეს სურს, სესხის დაბრუნების მოთხოვნა სსკ-ის 623-ე მუხლიდან გამომდინარეობს.

სასამართლო განმარტავს, რომ სსკ-ის 623-ე მუხლის დანაწესიდან გამომდინარე, სესხი რეალურ ხელშეკრულებათა რიგს განეკუთვნება, რაც იმას ნიშნავს, რომ სახელშეკრულებო ურთიერთობა არა მხოლოდ მის არსებით პირობებზე მხარეთა შეთანხმებით, არამედ ხელშეკრულების საგნის - გვაროვნული ნივთის მსესხებლისათვის გადაცემის მომენტიდან წარმოიშობა, შესაბამისად, მტკიცების საგანში შემავალი გარემოებაც, უპირველესად, ხელშეკრულების საგნის გადაცემაა . სესხის ხელშეკრულება წარმოადგენს ცალმხრივ და რეალურ ხელშეკრულებას, ანუ იგი დადებულად მიიჩნევა და მხარეს დაბრუნების ვალდებულება წარმოეშობა გამსესხებლის მხრიდან ხელშეკრულების საგნის მსესხებლის საკუთრებაში გადაცემის მომენტიდან.

სსკ-ის 624-ე მუხლის მიხედვით, სესხის ფორმა სავალდებულო გარიგებას არ წარმოადგენს, მხარეები თავისუფალი არიან ხელშეკრულების ფორმის არჩევაში (სსკ-ის 68-ე მუხლი), თუმცა უდავოა, რომ ფორმის არჩევის საკითხი მტკიცების ტვირთზე პირდაპირ და უშუალო გავლენას ახდენს იმ შემთხვევაში, თუ წერილობითი ხელშეკრულება პირდაპირ შეიცავს დათქმას თანხის მსესხებლისათვის გადაცემის თაობაზე. მოხმობილი ნორმიდან გამომდინარე, შეიძლება ითქვას ისიც, რომ სესხის ხელშეკრულების დადების ფაქტი, სსკ-ის

102-ე მუხლის მე-2 ნაწილით განსაზღვრული ნებისმიერი დასაშვები მტკიცებულებით, მათ შორის, მოწმის ჩვენებით შეიძლება დადასტურდეს, თუმცა, ზეპირი სესხის დროს ნივთის გადაცემის დამტკიცების თვალსაზრისით, მხოლოდ ეს უკანასკნელი, კანონის თანახმად, არასაკმარისადაა მიჩნეული.

განსახილველ შემთხვევაში, 400 (ოთხასი) ლარის მოპასუხისთვის სესხების ფაქტისა და ხელშეკრულების პირობების: სარგებლის ასევე ჯარიმაზე, პირგასამტეხლოზე შეთანხმების დასადასტურებლად მოსარჩელის მიერ წარმოდგენილია წერილობითი ელექტრონული ხელშეკრულება, რომლის ხელმოწერაც **ქე----- გო-----ის** მხრიდან არ დასტურდება. სესხის მიღების დასადასტურებლად მოსარჩელის მიერ წარმოდგენილია გადარიცხვის ქვითარი, ხოლო **სარგებლის(პროცენტის) შეთანხმების შესახებ გარემოებას ადასტურებს მოპასუხე ზეპირი შეთანხმების ფარგლებში. ერთმნიშვნელოვანია, რომ ჯარიმა და პირგასამტეხლო წერილობით არ არის შეთანხმებული.**

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 102-ე და 103-ე მუხლის შესაბამისად მოცემული გარემოებები მოსარჩელის მტკიცების ტვირთს წარმოადგენს და მისი სამტკიცებელია ასევე პირგასამტეხლოს შეთანხმების თაობაზე გარემოების დადგენა.

6.5. საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 417-ე მუხლის შესაბამისად პირგასამტეხლო - მხარეთა შეთანხმებით განსაზღვრული ფულადი თანხა - მოვალემ უნდა გადაიხადოს ვალდებულების შეუსრულებლობის ან არაჯეროვნად შესრულებისათვის.

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 418-ე მუხლის შესაბამისად ხელშეკრულების მხარეებს შეუძლიათ თავისუფლად განსაზღვრონ პირგასამტეხლო, რომელიც შეიძლება აღემატებოდეს შესაძლო ზიანს, გარდა ამ კოდექსის 625-ე მუხლის მე-8 ნაწილით გათვალისწინებული შემთხვევებისა. შეთანხმება პირგასამტეხლოს შესახებ მოითხოვს წერილობით ფორმას.

დადგენილია, რომ სასარჩელო მოთხოვნაში პირგასამტეხლო წარმოდგენილია ორი პოზიციით (ჯარიმა და უშუალოდ პირგასამტეხლო). ერთმნიშვნელოვანია, რომ პირგასამტეხლოს შეთანხმების თაობაზე წერილობითი დოკუმენტი არ არსებობს, ასევე არ არსებობს სხვა რაიმე მტკიცებულება, რომელიც დაადასტურებდა აღნიშნულ გარემოებას, შესაბამისად ამ ნაწილში სარჩელი უსაფუძვლოა.

სასამართლო თვლის, რომ სარჩელი უნდა დაკმაყოფილდეს ნაწილობრივ კერძოდ ძირი თანხისა და სარგებლის ნაწილში. სხვა ნაწილში სარჩელი უსაფუძვლოა.

6.7. „**ადამიანის უფლებათა და** ძირითად
თავისუფლებათა დაცვის“ **ევროპული** კონვენციის მე-6 მუხლის პირველი

პუნქტის თანახმად, სამოქალაქო უფლებებისა და მოვალეობების განსაზღვრისას ან წარდგენილი ნებისმიერი სისხლისსამართლებრივი ბრალდების საფუძვლიანობის გამორკვევისას, ყველას აქვს გონივრულ ვადაში მისი საქმის სამართლიანი და საქვეყნო განხილვის უფლება **კანონის საფუძველზე შექმნილი დამოუკიდებელი და მიუკერძოებელი სასამართლოს მიერ.** სასამართლოს განმარტებით, აღნიშნული საერთაშორისო აქტით განმტკიცებული სამართლიანი სასამართლოს უფლება გულისხმობს სასამართლოს ვალდებულებას, დაასაბუთოს მის მიერ მიღებული გადაწყვეტილება. პროცესის მონაწილეებისათვის, ისევე როგორც, საზოგადოებისათვის, ნათელი უნდა იყოს განსჯის ის პროცესი, რომელიც სასამართლომ გაიარა კონკრეტული გადაწყვეტილების მიღებამდე. გადაწყვეტილებაში ასახული უნდა იყოს სასამართლოს მოსაზრებები და სამართლებრივი დასკვნები, რომლებმაც დავის სწორედ ამგვარი გადაწყვეტა გამოიწვია. სასამართლო დაცვა უნდა იყოს სრული, რაც გულისხმობს არა მხოლოდ ყველას შესაძლებლობას მიმართოს სასამართლოს, არამედ სასამართლოს ვალდებულებას, გამოიტანოს სამართლიანი და დასაბუთებული გადაწყვეტილება. ეს მოთხოვნა მიზნად ისახავს მხარის მიერ გასაჩივრების უფლების განხორციელების შესაძლებლობის უზრუნველყოფას. **ადამიანის უფლებათა ევროპულმა** სასამართლომ 2003 წლის 24 ივლისის გადაწყვეტილებაში საქმეზე *Suominen v. Finland*, აბზაცი 36, აგრეთვე 2008 წლის 27 ივნისის გადაწყვეტილებაში საქმეზე *Peric v. Croatia*, აბზაცი 21, განმარტა შემდეგი – „მიუხედავად იმისა, რომ ეროვნულ სასამართლოებს აქვთ გარკვეული მიხედულება კონკრეტული საქმის დასაბუთების არჩევისას და მხარეთა მოსაზრებების მხარდამჭერი მტკიცებულებების დაშვებისას, სასამართლო ვალდებულია დაასაბუთოს თავისი საქმიანობა თავის მიერ მიღებული გადაწყვეტილებების მოტივაციით“.

7. საპროცესო ხარჯები

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 37-ე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, სასამართლო ხარჯებს შეადგენს სახელმწიფო ბაჟი და საქმის განხილვასთან დაკავშირებული ხარჯები. საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 53-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად - „იმ მხარის მიერ გაღებული ხარჯების გადახდა, რომლის სასარგებლოდაც იქნა გამოტანილი გადაწყვეტილება, ეკისრება მეორე მხარეს, თუნდაც ეს მხარე განთავისუფლებული იყოს სახელმწიფოს ბიუჯეტში სასამართლო ხარჯების გადახდისაგან. თუ სარჩელი დაკმაყოფილებულია ნაწილობრივ, მაშინ მოსარჩელეს ამ მუხლში აღნიშნული თანხა მიეკუთვნება სარჩელის იმ მოთხოვნის პროპორციულად, რაც სასამართლოს გადაწყვეტილებით იქნა დაკმაყოფილებული, ხოლო მოპასუხეს - სარჩელის მოთხოვნათა იმ ნაწილის პროპორციულად, რომელზედაც მოსარჩელეს უარი ეთქვა. . . “. სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 55-ე მუხლის შესაბამისად, სასამართლოს მიერ საქმის განხილვასთან დაკავშირებით გაწეული ხარჯები და სახელმწიფო ბაჟი,

რომელთა გადახდისაგან განთავისუფლებული იყო მოსარჩელე, გადახდება მოპასუხეს ბიუჯეტის შემოსავლის სასარგებლოდ, მოთხოვნათა იმ ნაწილის პროპორციულად, რომელიც დაკმაყოფილებულია. მოცემულ შემთხვევაში მოსარჩელე მხარეს გადახდილი აქვს სახელმწიფო ბაჟი, ხოლო სარჩელი დაკმაყოფილდა ნაწილობრივ.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 49-ე მუხლის შესაბამისად თუ სასამართლოს მთავარ სხდომაზე მოსარჩელე უარს იტყვის სარჩელზე, მოპასუხე ცნობს სარჩელს ან მხარეები მორიგდებიან, სახელმწიფო ბაჟის ოდენობა ნახევრდება.

თუ სასამართლოს მთავარ სხდომამდე მოსარჩელე უარს იტყვის სარჩელზე, მოპასუხე ცნობს სარჩელს ან მხარეები მორიგდებიან, მხარეები მთლიანად თავისუფლდებიან სახელმწიფო ბაჟის გადახდისაგან. ამ შემთხვევაში მოსარჩელის მიერ გადახდილია სახელმწიფო ბაჟი ორმოცდაათი ლარის ოდენობით. მოპასუხემ მოსამზადებელ ეტაპზე სარჩელი ცნო 477 ლარის ნაწილში. ამ ნაწილში დაკმაყოფილდა სარჩელი. აღნიშნული გარემოების შესაბამისად მოსარჩელეს ნაწილობრივ დაუბრუნდება სახელმწიფო ბაჟი ბიუჯეტიდან.

სარეზოლუციო ნაწილი

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-8, 243-244-ე, 249-ე, 257-ე, 369-ე მუხლებით და

გ ა დ ა წ ყ ვ ი ტ ა:

1. შ.პ.ს. „-----ი“-ს სარჩელი ქე----- გო----ის მიმართ დაკმაყოფილდეს ნაწილობრივ და ქე----- გო----ეს .შ.პ.ს. „-----ი“-ს სასარგებლოდ დაეკისროს 477 (ოთხასსამოცდაჩვიდმეტი) ლარის გადახდა (400 ლარი ძირითადი თანხა 77 ლარი სარგებელი). დანარჩენ ნაწილში სარჩელი არ დაკმაყოფილდეს უსაფუძვლობის გამო.

2. შ.პ.ს. „-----ი“-ს სახელმწიფო ბიუჯეტიდან დაუბრუნდეს 19 (ცხრამეტი) ლარი და 88 (ოთხმოცდარვა) თეთრი (საგადასახადო დავალება №4-----, გადამხდელის ბანკი - სს "თიბისი ბანკი", ბანკის კოდი - TRESGE22, გადახდის თარიღი 29.08.2018, სახაზინო კოდი 300223150, თანხა - 50 (ორმოცდაათი) ლარი) კანონით დადგენილი წესით. (მოსამზადებელ სხდომაზე ცნო ძირითადი და სარგებელი).

3. გადაწყვეტილება შეიძლება გასაჩივრდეს ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოში დასაბუთებული გადაწყვეტილების ჩაბარებიდან 14 დღის ვადაში, სარეზოლუციო ნაწილის მე-5 პუნქტით გათვალისწინებული წესების დაცვით საჩხერის რაიონული სასამართლოს მეშვეობით (ქ. საჩხერე, დ. აღმაშენებლის ქ. N3).

4. საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 46-ე მუხლით

გათვალისწინებული პირებისათვის, ასევე პატიმრობაში მყოფი იმ პირებისათვის, რომლებსაც არ ჰყავთ წარმომადგენელი, გადაწყვეტილების ასლის გაგზავნასა და ჩაბარებას უზრუნველყოფს სასამართლო ამავე კოდექსის 70-78-ე მუხლებით დადგენილი წესით.

5. გადაწყვეტილების გასაჩივრების მსურველი მხარე, თუ ის ესწრება გადაწყვეტილების გამოცხადებას ან მისთვის ცნობილია გადაწყვეტილების გამოცხადების თარიღი, ვალდებულია გადაწყვეტილების სარეზოლუციო ნაწილის გამოცხადებიდან არა უადრეს 20 და არა უგვიანეს 30 დღისა, გამოცხადდეს საჩხერის რაიონულ სასამართლოში და ჩაიბაროს გადაწყვეტილების ასლი. წინააღმდეგ შემთხვევაში გასაჩივრების ვადის ათვლა დაიწყება გადაწყვეტილების გამოცხადებიდან 30-ე დღეს. ამ ვადის გაგრძელება და აღდგენა დაუშვებელია.

მოსამართლე:
ყიფიანი

ივანე